

عنوان مقاله:

تاثیر آرایش های کاشت مختلف بر رشد و نمو و عملکرد سه رقم پیشرفته ی آفتابگردان *Helianthus annuus L*

محل انتشار:

دومین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

بهروش عباسی پور - دانش آموخته کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

سراله گالشی - عضو هیات علمی و سردبیر مجله علوم زراعی دانشگاه منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

حسین عجم نوری - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان، گرگان، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور اثرات آرایش کاشت بر عملکرد و اجزای عملکرد سه ژنوتیپ آفتابگردان در منطقه گرگان، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوکهای تصادفی در سه تکرار انجام شد. در این آزمایش فاصله ردیف در چهار سطح 30×50 و 60×25 و 75×20 و 80×19 به عنوان فاکتور اصلی و ژنوتیپ های فرخ به عنوان فاکتورهای فرعی در نظر گرفته شد. در پایان آزمایش وزن خشک کل، سطح SHF81-90 قاسم و برگ، تعداد برگ، قطر ساقه در مرحله گلدهی، ارتفاع نهائی بوته، تعداد دانه در ردیف، تعداد گره، قطر طبق، تعداد دانه در طبق، وزن هزار دانه، درصد پوست به مغز و عملکرد دانه اندازه گیری شد. نتایج نشان داد که آرایش کاشت بر کلیه صفات اندازه گیری شده معنی دار بود. اثر رقم نیز بر کلیه صفات معنی دار بود. بر اساس نتایج بدست آمده افزایش آرایش کاشت منجر به افزایش تعداد دانه در ردیف، قطر طبق در مرحله رسیدگی، قطر ساقه در مرحله گلدهی، وزن خشک کل و درصد مغز به پوست و کاهش ارتفاع و سطح برگ و تعداد گره شد. عملکرد دانه در آرایش کاشت 20×50 سانتی متر نسبت به سایر آرایش کاشتهای مورد مطالعه برتری معنی داری را نشان داد و بیشترین میزان عملکرد رقم قاسم تحت الگوی کاشت 20×75 سانتی متر بدست آمد. به نظر میرسد رقم قاسم نیز با توجه به افزایش وزن خشک اندام هوایی، وزن هزاردانه، تعداد دانه در ردیف، قطر طبق در مرحله رسیدگی و عملکرد دانه در آرایش کاشت 20×75 نسبت به دورقم دیگر مورد مطالعه برتری دارد.

کلمات کلیدی:

آفتابگردان، عملکرد، اجزای عملکرد، آرایش کاشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/310684>

